

מוינה ישראל
חכנס

ר.ט.

פרומוקול ח.מ. 86/ד
מליבת ועדת הכספים, ונתקיימה ביום ב'
ה' בניסן תשס"ו (28.3.55) בשעה 9.30

נוכחים:

- י. גורי - היו"ר
- ק. לוז
- א. הרצפלד
- מ. חזני
- ח. רובין
- י. בדר
- א. ציזלינג
- א. סטופ
- ח. אריאב
- א.מ. גניחובסקי

מוזמנים:

- מר ז. טרף - הממונה על הכנסות המדינה
- ד"ר ברוט - נציב מס-הכנסה
- ד"ר קשרון - נציג מרד המספטים
- מב גפני - המכס והבלוי
- מנהל חברת הק"מ

ט. בזק - מזכיר הוועדה.

סדר-היום:

- א. חוק לתיקון פקודת מס-הכנסה.
- ב. צו בדבר פטור ממס קנייה.

=====

ר.ט.

היו"ר י. גורי:

אני פותח את הישיבה.

למטיף היוזם בדיון בחוק לתיקון פקודת מס-ההכנסה, הגענו עד עמ' ט, סעיף 42. (היו"ר קורא את הסעיף הקדים ואת התיקון).

מר סרף:

הנוי הוא בכך, טאם יש למקיד טעם להניח, כי הנכוי לא נעשה כדין, או לא נעשה נכוי כלל - הוא ייעשה טומה, וכל הכללים של טומה יחולו עליה.

ד"ר קטרון:

יש גם קיצור התקופה - שבוע במקום חרש.

א. ציזלינג:

בסעיף זה, כטנאמר "הוא", לא ברור למי הכוונה.

ד"ר קטרון:

אנו נכתוב "פקיד הטומה" במקום "הוא".

א. ציזלינג:

מדוע אין טנוי לגבי החוק הקיים בגבולות 25% ל"י או 500 ל"י?

מר סרף:

זהו נכוי רק עד לחשבון.

ד"ר קטרון:

לגבי תושב-חוץ הכלל צריך להיות, הנכוי במקום המגמה תהיה: פוטב להוריד פחות ואת"כ לעשות את החשבון הטומי, מאשר להוריד יותר מדי. נוסף לזה ישנם הרבה תושבי-חוץ המקיעים לפי חוק עידוד הטקעות הון וטס המקטימם הוא בין כה וכה 25%.

א. ציזלינג:

מה הם למעשה הסכומים שנוכו על יסוד סעיף זה?

היו"ר י. גורי:

לשאלה זו יענה ד"ר ברוט. (היו"ר קורא סעיף 43 הקיים והמתוקן)

ד"ר ברוט:

בחנים האחרונות נתקלנו בקטרים מסוימים ביחס לשאלה - מי חייב להגיש דו"ח. אנשים שלא הגישו דו"ח טענו, כי לא היה להם הכנסה החייבת במס. אולם טעם אחר החליט בימ"ס העליון, כי אפילו ליקח אחת זוהי הכנסה החייבת במס. היה צורך לקבוע אחת ולתמיד, מי צריך להגיש דו"ח. יצאנו מההנחה הרצויה לקבל דו"ח מכל אדם המנהל עסק או עוסק במקצוע, ללא התחבבות בסכום הכנסתו; וכן, הרצויה לקבל דו"ח מכל חברה - בין שיש לה הכנסה או שאין לה הכנסה, אלא אם היא מטורה ממש כמוסד צדקה, רצויה גם לקבל דו"ח מכל תושב-חוץ שיש לו הכנסה בארץ. זה בעצם מכסה את רוב משלמי המס, אולם מכיוון שישנם אנשים שיש להם הכנסה אשר אינה חייבת במס, אמרנו כי צריך להגיש דו"ח כל מי שיש לו הכנסה העולה על סכום שטר האוצר יקבע. אח"כ יש כלל האומר: למרות כל מה שנקבע לעיל, אם פקיד הטומה דורש באופן מיוחד - חייב כל אדם להגיש דו"ח. טר האוצר רואי לטחור מחובת הגשת דו"ח, אדם -75% מהכנסתו נובעים ממטורת וטכר-עבודה וכתנאים מסוימים, מצאנו טלא כדאי לטפל בסכומים קטנים של הכנסות ממקורות אחרים לגבי טכיר, ולכן נדנת טה טמכות לטר האוצר לפטור.

הטנה נגיע בפעם הראטונה לכך, טטעורר המס נקבעים לפני התחלת טנת ההכנסה, ולא כפי טהיה קודם - תמיד לאחר הטעשה. רק בטצב זה אנו יכולים לטחוב ברצונות על טחרור מהגשת דו"חות טל פועלים או מקבלים מטורת בסכומים קטנים ובינוניים. כמוכן טהטכום יכול להיות טונה טטנהלטה - לפי התטחות הטכר.

טאר הטעמיים, פרט לאחד, העם העתקה מהטעמיים הקיימים, אולם סעיף 43 ג. מדבר על קנס על אי-הגשת דו"ח. עד כה היה הקנס 2% מהמס שהניטוט חייב, ולא ידענו איזה מס הוא חייב. טעו טומה, הוטיפו קנס; אח"כ תיקונו את הטומה - תיקונו גם את הקנס. היו קטיים יאדמיניטטריטיים רבים, ולכן הוצע טהקנס יהיה קטור למה טהוא היה חייב קודם, והגבילו ל-25% מהמס טהוא חייב בו. אי בטנה הטודמת הוא לא היה חייב במס - הקנס יכול להיות 50 ל"י.

י. ברר:

דעתי היא כי הסעיף הזה אינו מתחשב כלל עם המציאות הקיימת בארץ. ברור שאיננו רוצים ליצור עבריינים מלאכותיים, אולם לפי חוק זה ניצור אותם. מה יהיה, למשל, דינו של מצחצח נעליים, או רוכל ברחוב? הם חייבים להגיש דו"ח. האם יגישו? ואם יגישו - האם יהיו חייבים במס? זה רק יטיל עומס על עובדי מס-ההכנסה ויגזול מהם את האפשרות לעסוק בענייני חטובים יותר, מבחינת ההכנסה. על כן יש להציע בכל זאת מינימום-הפטור מדו"ח. נוסף על כך, אני הייתי מעדיף שהסעיף יהיה יותר פשוט, ברור ומובן.

יש בארץ אלפי חברות מתות שאינן עוסות בכלל עסקים. יש חברות שיש להן הפסדים. גם כאן צריך להקבע מינימום. לדעתי העונש מוגזם מאד. אין כחוק אפילו תאריך ברור, אלא הדבר נעשה באופן אוטומטי, וזה לא יתכן. נמגעת כאן גם נקודת הסודיות, ועל זאת צריך לשמור.

קיימת בעייה של עובדי מדינה, ואסור להם לעסוק בעבודה נוספת, אולם חלק גדול מהם עושה זאת. מפאת האיסור, הם אינם יכולים להודות כי הם עובדים עבודה נוספת, ולכן גם לא יגישו דו"ח על הכנסותיהם. גם מצב מעבידם הוא עדין, כי גם אם הוא רוצה לנכות את המס, הוא אינו יכול לעשות זאת, כי על ידי כך הוא מגלה שהעובד עובר על החוק. אילו הייתה קיימת סודיות, שמטרדי מס-ההכנסה אינם מוסרים פרטים לאף אחד, אלא רק מקבלים פרטים, היה המצב טובה. אותו דבר לגבי דמי-מפתח ועוד.

ח. רוביין: בסעיף 43 2. אני מציע שיוגד "בכתב".

ד"ר קטרון: אני מסכים לכתוב זאת.

ח. רוביין:

סעיף (2) מציינ, שפקיד הטומה יכול נוסף לזה לדרוש הגשת דו"ח. מצב האנשים שלמי הכלל משוחררים לפי סעיף (1) ממסירת דו"ח, לא יכול להיות גרוע במובן התאריך ממצבם של אלה החייבים למסור את הדו"ח. דעתי היא כי בסעיף (2) צריך להכניס את התאריך של 31 באוגוסט.

בסעיף (6) נאמר כי אפשר לקצר את המועד. אינני מסכים לכך. אני יכול להסכים להקדמת התאריך, אבל לא אסכים לחוסר הגבלה, ביחוד אם אני מביא בחשבון שמיד יש קנסות.

ד"ר קטרון:

יש גבול - 30 באפריל. המינימום הוא חדשיים, הנה מסתיימת ב-31 במרס, ההודעה לא תוכל להמסר לפני 31 באפריל ואסור שהיא תתן סחף מחדש ימים. כלומר, סוף מאי, שזה חדשיים מיום תום שנת הכספים.

ח. רוביין:

אינני יכול לקבל זאת. צריך להיות תאריך קבוע. כן צריך להיות כלל, כי סמכויות רגילות יכול פקיד הטומה למסור לעוזרו, אולם לא סמכויות מיוחדות. אני מציע לקבוע בסעיף 1 של החוק, כי חוקף מסירת סמכויות יכול לחול רק מיום הפרסום ב"רשומות" של השמות.

ז. טרף:

אפשר לפרסם ב"רשומות". אין בזה קושי.

ח. רוביין:

ברצוני לעמוד על בעיית הסודיות. אם הכנת נכון את הסעיף 4(1), הרי יש כאן אפשרות של מסירת ידיעות שטלטונות מס-הכנסה מקבליים, לטלטונות אחרים, ואני סולל זאת לילה מוחלטת. לדעתי יכולים גטונות מס-הכנסה לקבל אינפורמציה מכל מיני מוסדות, אולם אסור להם למסור אותה לאף אחד.

א. ציזלינג:

אני חושב שאי אפשר לומר "המועד יקצר" ויש לסנות את הנוסח. כן יש לאחד את הסגנון, במקום אחד כתוב "מקיד הטומה רטאי", במקום שני "רטאי" פקיד הטומה וכד'.

ברצוני לדעת את הסכום ותוכן הקנסות שני גבו בטנה הקודמת. מדוע פטורים מהגשת דו"ח בעלי-בתים ובעלי הכנסה מהון, רבית וכד'?

ר.ט.

א. ציזלינג:

לפי סעיף ד' אפשר לסנות בכלל את סעורי המס, אין טוה הגבלה. כי אם הוא מסוחר מהגסט דו"ח, הוא מסוחר גם מתלונן מס.
דעתי היא כי בסעיף 43ב. (ב) צריך לקבוע סכום גבוה יותר, יש חשבון של 50 מליון ללורים, ואני אינני רוצה שזה יהיה כדאי.
מבחינה זו אני נגד גם לסעיף 43 ג., המגביל ב-25% ואינו מגביל בזמן. זה יכול מאד להיות כדאי. מדוע אנו צריכים להקל עליו?

ק. לוז:

בסעיף קטן (ד) ישנה ערכוב של שני דברים - חובת אדם להגיש דו"ח, ואח"כ אם הכנסתו עולה. אני סבור שענין ההכנסה העולה צריך להיות במקום, מיוחד. אם לא - אז מדוע רק לסוגים אלה ולא ליתר הסוגים צריך להיות גם פה סעיף האומר, שאדם אשר הכנסתו אינה עולה על סכום מסוים פטור מהגשת דו"ח.
סעיף קטן (2) מיוחד, כי כל האמור בו נאמר כבר בסעיפים אחרים.
אני ל-75%, הרי מוטב לטחור את האדם מהגשת דו"ח, באותם הגבולות שיקבע שר האוצר, או שכדאי לקבוע זאת בחוק ואז הדברים יהיו ברורים.

ח. רובין:

הצעתו של חבר-הכנסת לוז, שאני מקבלה, היא להגיד, כי מי שיש לו הכנסה מעבודה סכירה עד גבול מסוים, ויש לו נוסף לזה הכנסה שאינה עולה על 25% - פטור מהגשת דו"ח ופטור ממס.

בסעיף קטן (1) חושבני כי צריך לצטט את סעיף 5. אני חושב שלא יתכן להטאיר את הסעיף בלי אותו הפרינציפ של הצמדה לדירוג או איטור ועדת הכספים, כי אחרת אפשר יהיה להטיל על הסכיר מסיס יותר גבוהים, ולא תהיה לו גם אפשרות לחבוע בחזרה, מחוסר דו"ח, או טומה.

א.מ. גניחובסקי:

ראשית, הערה כוללת לגבי סקידה הטומה. אני רואה את מעמדו כדומה למעמדו של שופט, ואני חושב שיש לחייבו למסור הצהרה, בהכנסתו לתפקידו. חושבני כי רבית של 3% לחדש היא גבוהה ביותר. אני בעד ענשים, אבל רואה את המוצעים כחמורים. חושבני שעלינו למחוק את המלה "רשאי", ובמקום שחייב לכתוב "חייב".

היו"ר י. גורי:

אני הבינתי טכמה דברים התקבלו על דעת נציגי האוצר. בתשובה אני מבקש מכם לאשר זאת או לא לאשר זאת ולבסס את הדברים שאינכם מקבלים.

ד"ר ברוס:

פעם היה חייב להגיש דו"ח מי שחייב במס. כלומר, הוא עצמו חייב היה להחליט אם הוא חייב במס או לא, ואי אפשר היה להענישו או לקנוס אותו, כי התשובה חמיד היתה: חשבתי שאינני חייב במס. במשפט פלילי הוא אינו צריך לומר דבר, אלא עלינו להוכיח שהוא חייב ולא הגיש דו"ח, משפט פלילי אינך יכול להגיש בכלל עד לאחר שעשית טומה והבאמת את הענין לסופיות, ולאחר מכן אומר השופט: הרי הוא כבר טילם, מה אתה בא לקנוס אותו? לכן החליטה ועדת סרף, כי קודם כל צריך כל אחד שיש לו מקור הכנסה פועל, להגיש דו"ח. אמנם התעוררה הבעייה שעורר ד"ר בדר, על מצחצחי הנעלים, אבל לא יכולנו לכתוב בחוק, כי מצחצחי הנעלים פטורים. כן לא יכולנו לקבל את הצעת מר לוז, לנקוב בסכום מסוים, כי אז טוב ההחלטה היא בידי הניסוח וחובת ההוכחה עלינו. כדי להתגבר על כל הקטנים האלה החלטנו כי כל אדם שיש לו מקור הכנסה פועל, עסק או מקצוע, חייב להגיש דו"ח. מה האסון בכך? חברה צריכה להגיש, אם יש לה בכלל הכנסה והכנסה זה מוטג מסוים. אשר לחברות מתות - אינן חייבות. אשר לרכוש העומד, שהציע חבר-הכנסת ציזלינג, זה יותר קל, כי אנו יודעים בדיוק אם יש לאדם יותר מסכום מסוים שיקבע שר האוצר. פקיד הטומה, אם יש לו ידיעות על הכנסה מיוחדת, יכול לדרוש הגשת דו"ח מ. מסוג הפטור.

ח. אריאב:

אם כך, זה צריך להיות המסך לסעיף (ד) ולכתוב, אם יש לפקיד הטומה טעמים סבירים להניח וכו'.

ד"ר ברוט:

אמנם יש סוגים מסוימים שיקטה עליהם להכירן
את הדו"ח עד הזמן הקבוע. אבל מדוע אנו
צריכים לחכות לסוגים שלהם קל יותר לעשות זאת. למשל, רופאים? אם העבודה
במטרדנו היתה מעודכנת, ואנו מקווים שבמשך שנתיים נגיע למצב כזה, אנו
נוכל לדרוש מסוג מסוימים של עובד להגיש את הדו"ח מוקדם יותר.
ענין ה-75% זה טוב העתק ממה שהיה קודם.

ז. טרף:

אם חברי הוועדה עומדים על כך, אפשר לטנות
את הנוסח ולכתוב, כי אדם אשר לפי סעיף
8 סחרר טר האוצר, באיסור ועדת הכספים את הכנסתו הנוספת ממס, רטאי
טר האוצר לסחררו גם מהצורך להגיש דו"ח.

ד"ר קטרון:

אולם אם יש מטכורת גבוהה, רוצים בכל זאת
דו"ח.

היו"ר י. גורי:

אנו נפסיק עתה את הדיון בסעיף זה ונמשיכו
בישיבת מחר. נעבור עתה לדיון בתקון צו

פטור ממס קנייה.

תקון צו פטור מיס קנייה

מר גפני:

הצעה הזאת נכחה בפני הוועדה באה לבטל את הפטור
ממס קנייה של חברת טק"ס. גם בוועדת הכספים
התעוררה בעייה, אם אפשר למצוא דרך אחרת לתת הנחות וזכויות לחיילים, לא
באמצעות של פטור, כי הגיעו תלונות רבות על הסתננות סחורות הנקנות על
ידו חיילים לידי אזרחים ולטוב החפטי. אמנם חברת טק"ס הנהיגה סידורים
טכניים וריטואלים, אבל אי אפשר לומר שהסיטה היתה בדוקה, ובדרך כלל יש
רצון להמנע מלתת הנחות לגושים באמצעות פטור ממסים. ישנן חברות חצי
ממלחיות, שגם להן בטלנו את הפטור ואם יהיה צורך בהנחות, יפנה אל האוצר.

ח. רובין:

צורה זו בה מנוסח הצו אינה מאפשרת דיון,
כי היא מסובכת ובלתי ברורה, בכל מקום
טמוזכרים סעיפים, יש לצטטם או לתת הסבר. מבלי זה, אי אפשר לדון.
לפני שאני נגש לדון בבעיה רגישה ועדינה
זו שטמה טק"ס אני רוצה לטמוע הסברים ופרטים על חברה זו, איך יפגע
בה בטול הפטור ואיך יטפיע דבר זה על החיילים. היתה רוצה לטמוע גם את
דעתו של נציג מטרד הבסתון בטאלה זו. לאחר שאשמע את דברי ההסבר, אני
מטאיר לי את הזכות לטאול טאלות.

מר טרף:

סעיף 1 מדבר על כך, שמלב"ן יועבר לטורת
המוסדות המקבלים פטור גם עבור הבאת
מכוניות. זה הובטח להם וזה גם צודק, ואינני רואה סבה לא לעשות זאת.
סעיף ב' מבטל את הפטור לגבי טק"ס. יש הסכמה להחזיר את הכסף למטרד הבסתון
והוא יסדיר את הדברים כפי שהוא יציע לוועדת הכספים.

א. ציזלינג:

אני מציע שהדיון בענין טק"ס ייערך בד בבד
עם הדיון בתקציב הבסתון. את שאר הסעיפים אנו
יכולים לאטר.

מר טרף:

סעיף 2 נוגע לפיק"א. היא קבלה פטור החל מ-22
לאפריל 1954 והחברר טסתורה מסוימת הגיעה לפני תאריך זה. ברצוננו לסחרר
גם אותה.

סעיף 3 אומר שענין מלב"ן יהיה מ-24 באוקטובר
1954. הבסתנו להם זאת כבר לפני 4-5 חדשים. בינתיים אנו לוקחים מהם פקדון,
וצריך לסחררו. בטול הפטור על טק"ס צריך לחול מ-1 לאפריל 1955. פה ברצוני
להסביר מדוע בחרנו דוקא מט קנייה ולא בלו, שטס הסכום הוא יותר גדול.
היתה חסיסה גדולה בקרב הסותרים, וידוע שטס קנייה אי אפשר לגבות בל
טי תוף פעולה מצדם. הם גם אימו בטביחה בענין זה, באנו להטכם עם טק"ס
טיבוטל הפטור ובאנו לידי הסכם עם הנהלת מטרד הבסתון שיינתן פצוי אחר.
על יסוד זה הודענו ליצרנים ולסותרים שבטול הפטור יהיה מ-1 באפריל 1955.

(המשך הישיבה - רטמה אד)

היו"ר י. גורי:

הכוונה היא לבטל הנחה מבלי לפגוע בחיילים וטשפחותיהם, ולתת להם פיצוי הולם. השאלה איננה כיצד יבוצע הפיצוי, אלא מה הוא יינתן ומה הוא יהיה פיצוי מקורי ולבטי, ונאטר לנו יתימצא דרך לכך. אם שוטפים כי מובטח מקור לכך וכי הדבר מוטב עם סידור הבטחון אפילו להסתפק בזה, ובבואנו לדון על פרטי תקציב הבטחון נייטע את ההצעה ובדון עליה לגופה.

ח. רובין:

היו"ר טציג את הבעיה מבחינה עובדתית בצורה לא כל-כך שתאימה. כיוון שלאטיתו יל דבר קודם כל קובעים דבר אחד, ולגבי הדבר השני - יש הודעה כי יקייטו אותו בעתיד.

היו"ר י. גורי:

כאן יורב נציג המטילה והוא מודיע כי נעשה חיבון, התנהל טיש ומתן והתיקון ייכנס לתקפו ב-1.4. התיקון צריך להיות ללא ולא מחולק לחלקים. תקציב הבטחון החדש קיים ט-1.4, ואת מתקבל החלטה בנדון יהיה לה תוקף ט-1.4, אלא אם כן יוגד לנו גחרת. אין אנו צריכים לפרט את הדברים בצורה הפוכה.

א. ציזלינג:

אני מבקש מנציג המטילה להטביד לנו מה תכנו של הפסוק "בהתחייב בפסוק זה יבוטל הפסוק טטס קניה" הנזכר ב"דברי ההסבר".

מר חרף:

אני טסכים למחוק זאת.

א. ציזלינג:

אם אנו טפורטטים חוק זה, הרי כל חייל ייכנס ב-1.4 לטק"ם יצטרך לילט מחיר יותר גבוה על סחורה טטויטת. (היו"ר י. גורי: לאחר טכן כל חייל יקבל טטורה עבור ההפרי) יש חיילים הטתחררים ב-2.4 - כיצד הם יקבלו את הפיצוי?

אני מבקש לקבל הטבר טפורט על טיזה בטיס מתחלק היחרור בין הטוגים היונים יל החיילים: חיילים בשירות קבע, חיילים בשירות חובה, טטפחות חיילים וכדומה.

מר פילרסדורף:

דעוני לצייך יאני רואה עצמי כאן כיועץ טכני היכול לענות על שאלות ואולי להציג את הבעיה, אבל אייני מוסמך לדבר בטם הטטכ"ל או סידר הבטחון בטם שנוגע לגיטתם הטם.

מהו הטחזור? הטחזור הכללי הוא בן טיליון לירות לחדש בטמוצע, בהתאם לחלוקה הבאה: טכולת - ועל טצרכים אלה לא חל הטט והט איבט בכללי בדיון זה - 65%; הלבניה - 15%; טדקית - 9%; בלי-בית - 6%; ריהוט - 4%; הנעלה - 2%. טט הקניה נוגע לכל הטחלקות פרט לזו הטטפלת בטצרכי טזון, והט טהוויט 65% טהטחזור הכללי.

הטכום החדדי יל הטט היה בטנת 1954 בערך 40,000 ל"ל לחדש, ובאופן טדויק - 458,000 ל"ל בטנתה יגה. את החלוקה לפי טוגי הטצרכים איני יכול לתת כרגע, אולם אני מוכן להטציאה לזועדה. קיט לי להטיב באופן טדויק לאיזה טוגי צרכנים הלכה ההנחה הזו, כי אנו הרי פועלים בטטגרת לטת ואין טטיד לייחס את ההנחה הנייתנת על טצרך טטויט בטיירין אליו.

היחס בין זכותו של החייל לבין הטחירים ביק"ם הוא כזה, טאם טטנים טיהו באחד טהיטודות עליהם טבוטטט פעולתו של טק"ם הרי טטנים בנת-אחת ובטופן די ניכר את היחס הקיים. היום בנוי היחס על ארבעה גורטים טונים, טאחד טהט היא ההנחה בטט קניה; השני - הנחה בטכט; השליטי - הנחה בבלו; הרביעי - הנחה טטחריית הנייתנת על-ידי

מד.

שק"ם והיא מותנית במחזור הכללי וביכולתו של שק"ם. ההנחה מתבטאת ב- 13% - 12% על המחזור הכללי. כדי שחבריהם יהיו ברורים אציין טוב, שאם שק"ם מקבל הנוהה בטס - את הטס הוא מעביר באופן אוטומטי לצרכן במחיר. נוסף לכך, בין אם על אותם מצרכים או על אחרים שאין עליהם שחרור טסס, ניתנת הנחה של 13% - 12% במסוצע, והדבר אינו כולל מערכת של סירותים הניתנים על-ידי שק"ם גם לחיילים בודדים וגם ליחידות בתור גופים, והם כילעצטס מותנים ביכולתו של שק"ם.

אם חל שינוי לגבי אחד הססים, הרי ראשית- כל הטס הזה עצמו יצטרף למחיר ורמת- המחירים תעלה. באותו זמן החשש שלנו הוא, שכל שינוי או כל ביטול של הנחה יפגעו במחזור הסחרי של שק"ם, מה שמוכרח לקרות. אין לחשוב שאם טסילים על מצרך מסוים של שק"ם תשלום מס יעדי היות היה פטור ממנו לא יפגע הדבר, מפני שההנחה צריכה להיות שהמצרך נקבה ב"ק"ם בראי וראשונה הודות לכך שהוא פטור טסס. ברגע שהטס יצטרף למחיר, יי להניח שהצרכן לא יקנה את המצרך בשק"ם. ההנחה הסחרית אפשרית אם המחזור של שק"ם הוא די יציב וגדול על-סנת ליצור את התנאים שאתה נותן אותם. אם חלק מהמחזור ייפגע באופן רציני, תיפגע בב-בבד גם ההנחה הסחרית. ואז המחירים יעלו לא רק באופן פרופורציוני לטס כי אם גם על-ידי הקטנת יכולתו של שק"ם.

לפי מיטב ידיעתי, נכחנה ההצעה על-ידי משרדי המוצר והבטחון גם יחד, והיא באה להבטיח את יציב הדברים בבת-אחת: מצד אחד - להימנע מהטצב הקיים לפינו גורם הפטור ל"נזילה" - ויש צעקה ציבורית על כך, ומצד שני - לפטור על היתרונות הקיימים על-ידי כך שהאקוויולנט של הסכום הניתן כהנחה יועבר ל"ק"ם כקרן להוזלת מחירים. קרן זו תמשיך להוזיל מצרכים מסוימים, ולאז דוקא אותם מצרכים שעליהם היה פטור טהטס. על-ידי כך מבטיחים את אותה הנחה, ואולי גם אפשרות לכוון את טתן ההנחה לסוגי מצרכים יותר חיוניים ויותר חשובים, ויחד עם זה יומרים על יכולתו של שק"ם יסמחורו לא ייפגע. בסופו של דבר המצב יישאר טסטוס-קרו.

היו"ר י. גורני:

את התקלה של שיטת בחלק מהמצרכים שלא בשביל לתצרוכת הסמפחה אלא בשביל להעביר ליוק הודות למחירים היותר נמוכים - אותה אנו רוצים להסיר, וכיוצא בזה להכניס את העניין למסגרת הנכונה. אם מדובר על סידור לפינו יבבול לקנות להבא בהנחה מספר מצרכים, יחלק מהט יועבר ליוק, אזי אנו מעמיקים את הנזק מסקום אחד לשני, ומה הועילו חכמים בתקנם? הסידור מבטיח שהחייל לא יטבול, אבל העניין לא ימצא את תיקונו הטלא.

מר פילרסדורף:

לפי מיטב הכרתי הדיבורים על "נזילה" הם ללא כל הירואה עם המצב הנכון כפי

שהוא קיים. אני מוטרד זאת באופן כנה ובטלוא האחריות. לפי שהסברתי הרי 65% של המצרכים אינם כלל בכנסיה למסגרת זו, והססים עצמם נוגעים רק ל- 20% של המצרכים שאנו מטפלים בהם מבחינת המחזור.

אפשרות של "נזילה" סיטונית טהטק"ם לא היתה, הדבר נבדק על-ידי גופים אחראיים - ואני טאטט את סבקר המדינה. יכול להיות שקיימת "נזילה" קטעונית, לצרכן לגיטימי של שק"ם בכנס לחנות, היחמט בזכותן לקנות מצרך מסוים והעביר אותו לסיסהו אחר תטורת תשלום. אנו, במיחור עם הטכס ועם עוד גורמים, כבר לפני שנתיים ויותר עשינו הסדר הטבטיח לדבר זה - בשידה והוא קיים - יהיה פוגבל טאד ובעשה על-חשבונו של הצרכן עצמו. כל צרכן הרי אי לקנות בחנויות שק"ם מקבל פנקס הנקרא "כרטיס ביקורת" וכרטיס זה מבביל אותו לטכום קניה של מצרכים המסוחררים טטס. יש מערכת ילכה של אדמיניסטרטציה כדי להבטיח שרק הצרכן הנכון יכנס ויקנה במסגרת הנכונה. לא יטעתי טענות מטסטות שהעניין אינו בסדר. העמנו שוטריה מפתחים - וזוהי הוצאה גדולה - יישטרו על כך. אם יש "נזילה", היא קטנה ואין להטפעה מסימית על העניינים. הרהיטים, יעליהם היתה צעקה גדולה, מהווים 4% מהמחזור

של שק"ם, ורק על סחצית הרהיטים שאנו מוכרים חל המס.

מר זרבי:
קודם כל ביחס להחזרת הכסף. הטכום -
ואינני נכנס לפרטים כי העניין נוגע לשטח
ההוצאה שטין אני מטפל בו - סוחזר לשק"ם והוא מיועד לפצות לפחות על
ההפסד הבלתי-יזיר הנגרם לו על-ידי המס. סכום של 1/2 מיליון ל"י
לשנה מהווה 4% מהסחזר הכללי. ההנחה הכללית הניתנת אגב הסחזר היא
12%, ואין להניח כי ההפסד יגיע ל- 1/8.

מדוע הביא האוצר הצעה זו בפני הצבא?
אנו בשטח המסים הבלתי-יזירים נמצאים במצב טובי-דאון, פרט לעניין מס
קניה. איש אינו יכול להוציא סחורה אלא אם שילם את המס, והוא הדין
לגבי בלו שטין יכולים להוציא סחורה טבית-החרושת אלא באישור פקיד המס.
יש מס בלתי-יזיר שאנו יכולים להנהיגו רק אם יהיה שיתוף פעולה עם
הציבור, אם לאו - לא נוכל להנהיג אותו, וזהו מס קניה. משקלו של מס
הקניה הולך וגדל עם הגדלת הייצור המקומי וכשרו, ולחוד שהכרנו בצדקת
הטענות של היצרנים והסוחרים שסמ זה מוכרח להיות כללי, שכמעט בכך
גם את משרד הבטחון.

היו"ר י. גורני: לגופו של עניין לא נתווכח היום.

חבר-הכנסת ציזלינג ביקש להכניס תיקון
קל בהסמייגויות שלו.

א. ציזלינג:
בסכום ההוצאות בתקציב הפיתוח אני מציע
בטקום 15 מיליון ל"י להתייבות ועליה -
21 מיליון.

בסעיף "הוצאות מיטון טלאי טחטנים" אני
מציע 16 מיליון ל"י בטקום 10 מיליון.

היו"ר י. גורני:
הגיעה אלי עתה ידיעה על פטירתו של
אחד מעובדי הכנסת - הזבר הכנסת מר גיל.
אני מבקש לכבד את זכרו בקיטה.

(חברי הוועדה מכבדים את זכרו של מר גיל בקיטה)

התייבה בועלה בשעה 13.30.